Գ. ՏԱՐԻ ԹԻՒ 858 ՀՈՐԵՔՇԱԲԹԻ 12 ՆՈՅԵՄԲԵՐ 1886 (Ն. Տ.) 24 ՆՈՅԵՄԲԵՐ 1886 26 ՍԷՖԷՐ 1304

40 ՓԱՐԱ.

ՆԱՄԱԿԻ ԿԱՄ ՈՐ ԵՒ ԻՆՉ ԳՐՈՒԹԻՒՆՆ ՊԷՏՔ Է ՈՒՂՂՈՒԻ.
ԱՌ ԽՄԲԱԳՐՈՒԹԻՒՆ
ԱՐԵՒԵԼՔ ՕՐԱԳՐԻ
Գալաթիա, Նորատունկեան-խան

Direction du journal AREVELK
Noradounghian Han, Galata
CONSTANTINOPLE

ԱՐԵՒԵԼՔ

ՕՐԱԳԻՐ

ԿՈՍՏԱՆԴՆՈՒՊՈԼԻՍ ԵՒ ԱԶԳԱՅԻՆ

40 ՓԱՐԱ.

ԲԱԺԱՆՈՐԴԱԳՐՈՒԹԻՒՆ

Կ. Պոլսոյ համար Տարեկան գահերան արձագ 200
» » Վեցամսեայ » » 100
» » Երեամսեայ » » 50
Գաւառաց » եւ տեզական
Թղթատարով տարեկան » » 240
Գաւառաց Տճոյս եւ տեզական
Թղթատարով վեցամսեայ » » 120
Օտար երկիրներ, տարեկան ֆրանք 56
» » վեցամսեայ » 28

Գաղթ գրկուած յղագրաց Տանքք Տեօրենութեան վրայ է։
Խմբագրութեան գրկուած նամակ կամ գրութիւն ևս չ'արձակիր։

Les annonces sont reçues à l'Eastern Agency place Karakeuy Deïrmen Han Constantinople.

Կ. ՊՈԼԻՍ, 14 ՆՈՅԵՄԲԵՐ, 1886

ԱԶԳԱՅԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

Կ. ՊՈԼՍԷՆ ԻՇԽԱՆՈՒՄ

Մաս մը եկեղեցականք կը քննադատուին զի չեն ուզեր դաւառներն երթալ։ Ա.յս եկեղեցականք քննադատելի են մանաւանդ այնու իրաւամբ թէ իրենց կոչման բնութեանն իսկ պարտին իրենց անձնական հանգստեան աւելի Աղքին և եկեղեցւոյն չահուց նուիրուած լինել։ Բայց խնդիրը նկատելով ընկերական աւելի լայն տեսութեամբ մը, միթէ եկեղեցականք հայ ընկերութեան մէջ միակ դասն են որ կը խորշի դաւառներէն։ Ընդհ՚ր հայ քժիշկները, հայ փաստաբանները, հայ երկրաչափները, հայ ուսեալ երկրագործները, հայ արհեստաւոր վարպետները, հայ դպրեվանքներ, հայ դերձակուհիները չեն երթար դաւառները։ Կ՚ըմբռնենք թէ դաւառներն երթալու ո՛չ պէտք, ո՛չ հակում զգան անոնք որ Կ. Պոլսոյ մէջ ապահով ապրուստ մ՚ունին և անդորը կեանք մը կը վարեն։ Բայց այ՚քերնիս չորս բանալու պէտք չկայ տեսնելու համար թէ Կ. Պոլսոյ հայ ընկերութեան մէջինչ և իսկապէս դասերուն մէջ այդպիսի բախտաւորներու թիւն սակ ըստ ամէ նուազելու վրայ է, քաղաքական և տնտեսական մեծամեծ հարուածներուն պատճառաւ գորս կրած է երկիրը։ Նոյն հարուածները գաւառներն ևս կրած են անշուշտ։ Բայց գաւառաց և Կ. Պոլսոյ միջեւ կայ սա կարևոր տարբերութիւն որ մինչ Կ. Պոլսոյ մէջ ապրուստի նուազման հակառակ՝ ծախքերը մեծ են միշտ, գաւառաց մէջ ոչինչով կարելի է ապրիլ, քան որում կենաց անհրաժեշտ պէտքերը տեղւոյն վրայ կ՚արտադրուին, և դրամի սակաւութեան չնորհիւ՝ անհատապէս կերպիս դիւրանալն ձեռք կը բերուին։ Գաւառային հայաթնակ կեդրոնները չերթալու պատճառ չունք տեսներ, օրինակի համար, երիտասարդ հայ քժիշկի մը մասին, որ ծանր դժուարութիւններ կը քաշէ Կ. Պոլսոյ պէս կեդրոնի մը մէջ հաստատուելու և դերը մը չունենալու, և որ կը գանգատի թէ ամիսն հինգ ոսկի վաստակ չունի։—Հայ փաստաբանի մը մասին, որ կը գանգատի թէ արդէն գործերը լաւ չէին, և հիմակ որ ամէն ոք փաստաբան է, ապրուստի խնդիրն հոգ կը պատճառէ իրեն։—Հայ երկրաչափի մը կամ երկրագործի մը մասին, որ նախ ժեծար կը համարի թողուլ իւր ընտիր արուեստ և Կ. Պոլսոյ մէջ ուրիշ գործով մը զբաղիլ, քան ընդունիլ գաւառային ապագրեղ մը իւր արուեստին մէջ։ կը տեսնէք քաջվստահ և գործունեայ հայ արհեստաւորներ, որք առաւօտէն մինչեւ իրիկուն անդադար կ՚աշխատին, և գիշերն քան բաւականին հանգիստ չեն գտներ նեղ, վատառողջ բնակարաններու մէջ, ոչ ալ բաւական սնունդ, քանի որ իրենք և իրենց ընտանիքը 24 ժամը մէկ անգամ միայն կերակուրի երես կը տեսնեն, ու բանիը հացով կ՚անցուցնեն օրուան մեծագոյն մասն։ Եւ սակայն, այս հայ արհեստաւորք, որոց մեծագոյն պէտքն է լաւ սնունդ ևւ լաւ բնակարան, զարմանալի յամառութեամբ մը կապուած կը ձգան Կ. Պոլսոյ, ուր ադանց ոչ մին ոչ միւսը կը դտնեն, երբ գաւառաց մէջ, ուր մեծ պէտք կայ քաջ և արհեստաւորաց, կրնային առանց դժուարութեան գրտնել թէ ընդարձակ և օդասուն բնակարան, և թէ առատ ու մնդալից ուտեստ։ Նեմանապէս, գաւառային կեդրոններու մէջ մեծագոյն դժալի է վարպետ դպրեվանքներու և դերձակուհիներու պէտքն, և սակայն, չատ մը տարիքոտ աղկունք և կանայք որք իբրև դպրեվանք կամ դերձակուհի հեռւն են բարեբաստիկ կեանք մը վարելէ Կ. Պոլսոյ մէջ, և շրջապատուած են չատ մը տեսակ փորձառութեամբք որոց բաղումը դոհ կ՚երթան, գաղափարն իսկ ունենալ չեն թուիր թէ գաւառաց մէջ «ձեռքի վրայ» կրնային ապրիլ իրենց հանրօգուտ արհեստներուն չնորհիւ, Կ. Պոլիս արդարև կ՚ընծայէ զուարճութեան ճոխ միջոցներ որք չկան գաւառաց մէջ։ Բայց երբ մարդ մը կամ կին մը ի վիճակի չէ վայելելու այդ զուարճութիւնները, հաւկ է միթէ, խոհեմութիւն է միթէ սովորական կենաց հանգիստն ու անդորրութիւնը զոհել Կ. Պոլսէն չբաժնուելու յամառութեան։ Գաւառներն ալ ունին իրենց զուարճութիւնները, բնական, կազդուրիչ զուարճութիւնները, յոյժ տարբեր Կ. Պոլսոյ պէս մեծ քաղաքաց ինչ ինչ մեղկացուցիչ զբօսանքներէն։ Ով չէ լսած գաւառային, բնական կեանքի ոգեզուարճ սփոփանաց վրայօք։ Այնինչ քաղաքակիրթ երկրաց ամենէն համբաւաւոր բանաստեղծներն իսկ երգած են գաւառային կենաց բերկրութիւնները, զորս բնութիւնը թերևս ո՛չ մէկ երկրի մէջ դրած է առատաձգն ճոխութեամբ քան Փոքրն Ասիոյ մէջ։

Ինչպէս ամէն մայրաքաղաքացի, նաև Կ. Պոլսոյ համար պատահած է որ երկրին բարգաւաճման տարիներուն մէջ, չահու կամ զուարճութեան հրապոյրով, գաւառաց ամէն կողմերէն խուռն բազմութիւն գլանած է ի Կ. Պոլիս։ Խրիմեան պատերազմին սկիզբէն մինչեւ 1876, Կ. Պոլիս հարստութեան ու բարգաւաճման բարձրագոյն կէտն հասած էր։ Եւ բոլոր փոխառութիւնը անօրինակ ոգեւորութիւն կուտային պաշտօնական կենաց։ Ազատ-փոխանակութեան ըմկրնկերով կիրեալ առեւտրական դաշնագրեր մեծ զարկ մը կուտային վաճառականութեան։ Շնորհիւ Թուքքիոյ հետ արեւմտեան դաշնակցութեան, օմ. Տէերութիւնն և մանաւանդ Կ. Պոլիս կը հաստատէր նոր յարաբերութիւններ Արեւմտից հետ։ Անգլիացիք և Ֆրանսացիք Կ. Պոլսէ անցնելով, մեծագանակ գումարներ կը թողէին, և առևտուրն ու արհեստներն յոյժ չահաւոր կը դառնային։ Պետական մեծամեծ չինուածքներ հազարաւոր վարպետներ և բանւորներ կը զբաղեցնէին։ Այս բաներ երկրին ամէն կողմերն խմացուելով, հեռագոյն գաւառներէն Հայեր և ուրիշ ազգէ անհատներ հազարներով կուգային Կ. Պոլիս, և անոնցմէ չատեր վերջնապէս կը հաստատուէին Կ. Պոլսոյ մէջ, չնորհիւ այն նիւթական կարողութեան, զոր պետական և ժողովրդական հարստութեան այն փայլուն ալ վազանցիկ տարւոց մէջ յայտնած էին ձեռք բերել։ Բայց ապա՝ ո՛վ չի գիտեր թէ կեանքը մէկ անգամ մը տեղի ունեցաւ։ Փոխառութիւնը տեւական հեռը խլատ քիչ մնաց որ ընդհանրապէս տնտեսական կեանքն ի վեր չահուած հարստութեանց մեկ մեծ մասը, ծանօթ վիճակին ունենայ, ընդհանուր անվստահութիւն պատճառելով։ Ուրիշ արժէքները հետեւեցան Բանսալիտէի դէշ օրինակին։ Պատերազմը վրայ եկաւ, աղբատացնելով թէ կեդրոնն և թէ գաւառները։ Պատերազմը Թողուց Ծայրն վլատները, չատ մը բարեկեցիկ գաւառները գալով հանելով մեր չրջանակին, որով Կ. Պոլսոյ վաճառականութեան սահմաններն յոյժ անձկացան։ Բայց բարեկեցութեան աւուրց մէջ ի Կ. Պոլիս զիմած ամբոխն աւելի կամ նուազ Կ. Պոլսեցի դառնալով, խառնուած էր մայրաքաղաքին բնակչաց, որոց թիւն տուաւարացած դտնուեցաւ, երբ ապրուստի միջոցք, 1876էն ի վեր, տուաւարանալէ հեռի, ամ՚ըստ ամէ նուազելու, տեղմուելու վրայ են։ Եթէ Կ. Պոլսոյ մէջ ազբատութիւնը կ՚ածի, գլխաւոր պատճառն այն է անչուշտ որ երկրին տնտեսական այժմեան պայմանաց մէջ, Կ. Պոլսոյ ժողովուրդը չատ է Կ. Պոլսոյ համար։ Ամէն ապարէդները, ձեռագործ թէ մտաւոր աչխատութեան ապագրէդները, խճողեալ են անդը քան զչոլին, երբ սպառման կարողութիւնն, ընդհակառակն, կամաց կամաց այլ տուդապէս նուազելու վրայ է։ Մեկ գործի համար տասն մարդիկ կան։ Հարիւրաւորք ձրի կը ծառայեն գործատութեան։ Հաղարաւորք իրարմէ կը խլեն առաջնոյն հարիւրին հացն։ Ամէն թաղ ունի իւր նպարավաճառն և իւր բժիշկն։ Առաջ բնիկներն իրենց մէջ կը սիրէին։ Հիմա Պոլիս հարկադրուած է մրցիլ Ղալաթիոյ և Բերայի դէմ, ամէն կերպիւ իրմէ լաւագոյնս սպառազինեալ եւրոպական գաղթականութեան մը դէմ։ Միայն մէկ ասպարէզի մէջ խճողում չկայ։—Լրագրութեան մէջ։ Լրագրաց թիւն է որ չաճիր։ Ի դէպ։ ընդհանուր չնորհիւ ընձեռցասիրութեան ծառայման հանգամանք, աղքատացեալ ժողովուրդ մը հարկադրուելով ծախսից լռայնութիւն ընել, ամէնէն առաջ լրագրաց բաժանորդագիրը կը կտրէ, և . . . . ձրի կը կարդայ լրագիրներն։

Ա.յս վիճակ ի մօտոյ բարւոքուելու յոյս չի տար բնաւ։ Պատճառներն որոց արդիւնք է այս ընկերական և տնտեսական վիճակ՝ դիւրաւ դադարուելու բնութիւն չունին։ Ուստի, Կ. Պոլսոյ ժողովրդեան մէկ մասն, եթէ չուզեր բացարձակ իմ չուառութեան մատնուիլ՝ ստիպուած է ուրիշ տեղեր երթալ։ Ուրիշ տեղեր ալ ինչ կայ։ Ամէն տեղ ալ ներկայ է տնտեսական տագնապ մը, որ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՐՑԵՐ

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹԵԱՆ ԿԱՌԱՎԱՐՈՒԹԵԱՆ ԱՄՍԱԳԻՐ

(Հրատարակվում է կառավարության պաշտօնական տեղեկագրի հետ)

Ե. Վաղարշապատ, 20 Դեկտեմբեր 1886

ԴՈՒՐՍ ՀԱՅՏՆՈՒԹԵԱՆ

Ներքին գործոց նախարարութեան ոստիկանական վարչութիւնից հրատարակուած է հետեւեալ հրամանը՝ Ս. Էջմիածնի վանքի միաբանութեան ընդհանուր ժողովի որոշմամբ, որ կայացած է 1886 թուի Նոյեմբեր 11-ին,

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ԱՐՎԵՍՏԱՎՃԱՐԱԿԱՆ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ

ԱՐՓԱԼԵԱՆ ՀԱՐԱՒ ՇԱՀԱԳԻՏ

Ընդունում է ամէն տեսակ ապահովագրութիւններ՝ հրդեհ, ծով, ցամաք, ճանապարհ եւ փոխադրութիւն։

Գործակատար՝ Ս. ՓԱՓԱԶԵԱՆ, Գալաթիա, Ղարաքէօյ, Ֆրանկ Ճանապարհ, թիւ 2